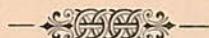

Прѣзъ туй врѣме азъ шибнахъ конетѣ по-
силно и скоро прѣдъ нась се изпрѣчи селото, дѣ-
то прѣкарахме нощта. Никога нѣма да забра-
вя, завѣрши Свѣко, че ако не бѣха тия сачми,
ние всички щѣхме да бѫдемъ разкѣсаны заедно
съ конетѣ“.

Най-голѣмoto добро.

Единъ добъръ старецъ, като усѣтилъ, че
наскоро ще умрѣ, събрали тримата си си-
нове, та имъ раздѣлилъ своя имотъ. Като извѣр-
шилъ това, той имъ казалъ:

„Остава ми само една голѣма скажпоцѣнностъ.
Нея ще дамъ на този отъ васъ, който направи
най-голѣмо добро. Трѣгнете и пакъ се завѣрнете
слѣдъ осемь деня. Вие ще ми разкажите, какво-
то сте направили.

Синоветѣ заминали.

Тѣкмо на осмия день тѣ пакъ се завѣрнали.

Най-стариятъ поискалъ да говори и разка-
залъ:

„Единъ непознатъ човѣкъ ми повѣри една
голѣма сума пари. Никой не ни видѣ. Азъ бихъ
могалъ да скрия *влогътъ*, но моята честностъ не
ми позволяваше. И когато непознатиятъ човѣкъ
се прѣстави и иска паритѣ си отъ мене, азъ
му ги повѣрнахъ безъ да се колебая. Тази по-
стѣшка, татко, не е ли най-доброто, що може да
направи единъ честенъ човѣкъ?“

— Ти си изпѣлнилъ твоята длѣжностъ, като

